

høist nødvendigt, og da navnlig, naar det udtales i Kommissionsbetænkningen som en Replik til Professor Goldings Del af Betænkningen, at det bliver pinagtigt blandt Andet at gaa over til det nye System, siger jeg: Lad os da ikke gjøre Binen værre eller haardere end fornøden, navnlig ikke ved at sætte Straffe paa Stæder, hvor de i Virkeligheden maa anses for ganske overflødige. Jeg for mit Vedkommende vil være en stor Modstander, saa længe som jeg kan, af ethvert Forsøg paa at indpresse ved Hjælp af Straffe disse nye Maal i Befolkningens Bevidsthed. Det, tror jeg, bør være i en meget udstrakt Grad en frivillig Sag, og det forekommer mig, at Kommissionens Betænkning i saa Henseende synes at komme i nogen Modsigelse med sig selv, naar den i sin Replik til Professor Golding bl. A. anfører, at de, der have at gjøre med Omsætning efter Maal og Vægt, ville føle en betydelig Lettelse ved Anvendelsen af Meterstyremet, men saa tilføjer, at den overveiende Del af Befolkningen naturligtvis vil undlade at gjøre sig bekendt dermed, fordi det er noget Nyt og volder Besvær. Jeg siger, det forekommer mig, at der er en Modsigelse deri. Derjom det er en Lettelse for Befolkningen, saa vil Befolkningen jo gjerne tage derimod, og er det derimod Noget, som man undgaar saa længe som muligt at sætte sig ind i, fordi det volder Besvær, saa er det ogsaa et Bevis paa, at det ingen Lettelse er, i det Mindste for den Del af Befolkningen, som dette Sidste angaar. Naar man nu ser, hvad det er for nogle Straffe, der trues med, og navnlig, hvad det er, der trues med Straf for, saa finde vi Bestemmelser herom i § 10. Straffene ere Bøder fra 10—100 Kr., og det, der skal straffes, finde vi omhandlet i § 4. Jeg skal ikke være udtømmende i saa Henseende, men kun anføre en enkelt Ting, og det er Straffen for i Handel og Vandel, i Kjøb og Salg at benytte et andet Maal end Metermaalet. I § 7 staar deri det sidste Stykke, at fra et der nærmere antydet Tidspunkt bliver metrist Maal og Vægt udelukkende at anvende, og den, der altsaa forser sig heri, mod, og som, littegyldig, hvem det er, og ved hvilken Leilighed, ikke anvender det metriste Maal og Vægtstyremet fra den Tid, det nu maatte blive foreskrevet, bliver at straffe med Bøder fra 10—100 Kr. Det finder jeg

er Noget, som man ikke kan billige. Man lægger en altfor stor Tvang paa Befolkningen, en Tvang, som efter min Opfattelse er ganske unødvendig, og det da ogsaa fordi det, naar det Tidspunkt kommer, hvor der ikke justeres eller omjusteres flere Lodder eller andre Maalerebstaaber efter det gamle System, men alle de Maalerebstaaber, som for Fremtiden blive justerede, ere efter Meterstyremet, saa bliver det nødvendigt efterhaanden at benytte de Maal, man har, det være sig Vængdemaal osv., og saa kan man ikke mere regne med de gamle, thi man har dem ikke og kan ikke benytte dem, kan ikke faae dem omjusterede eller faae nye at kjøbe, saa kommer det af sig selv, saa vil det paa denne Maade nødvendigt glide ind i de yngre Generationers Bevidsthed. Dette var, hvad jeg i den Retning kunde ønske at sige; men jeg skal tilføje, at jeg ligeledes maatte ønske, at det blev optaget i Loven selv, hvad der skal være gjældende Ret paa dette Omraade, og at vi ikke der komme til at skulle supplere Loven med de saakaldte kongelige Anordninger, hvilket jo vil sige det Samme som ministerielle Anordninger, hvis Indhold og hvis hele Form vi ikke have nogen Indflydelse paa. Jeg tror ikke, at det vilde være nødvendigt her at supplere Loven med en saakaldt kongelig Anordning, eller, rettere sagt, med en ministeriel Anordning, men at det ret vil være muligt i Loven at optage de Bestemmelser, som Lovforslaget forudsætter skulle optages i en kongelig Anordning til Supplering af Lovforslaget. Dette saaledes at overlade en Del til Anordninger uden Rigsdagens Medvirkning, giver, som jeg ikke tror, vi behøve længe at lede efter Exempler paa. Anledning til, at der kommer ganske andre Ting ud af det, at Loven i Virkeligheden kommer til at virke paa en ganske anden Maade, end man maasse havde tænkt sig den Gang, Rigsdagen her vedtog den. Der er jo paa flere Punkter tilfattet, at Loven skal suppleres ved kongelig Anordning. Saaledes omhandler § 6, hvilke Maal og Vægtrebstaaer der blive at justere saavel som det Materiale, hvoraf de skulle forfærdiges osv. osv., hvilke Redstaaber der maa bruges, og dette skal Altsammen bestemmes ved kongelig Anordning. Dette kan nu, efter min Mening, meget vel optages i Loven. Ligeledes forudsættes det i § 7 med Hensyn til de for-